

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 65.

Trettende Session.

20de Møde.

Torsdagen den 31te October Kl. 1.

(Fortfat.)

S. Sage (fortfat): Jeg anseer Abfikkelsen af Administrationen fra Domsmagten for et langt vanskeligere Arbejde end Gjen-nemførelsen af Rævningsinstitutionen; thi den er knyttet til Personer, der er Spørgsmaal om i de enkelte Kredse at skaffe en Mængde Præster tilveie, som aldeles ikke kræves ved Rævningsinstitutionen, fordi den kan og i mine Tanker bør bygges paa det, der staaer. Jeg tager et Exempel: Overformynderisagen er en af de simpleste og letteste Sager at faae ordnet, og dog har den været under Overvielse i en Række af Aar, og endnu er det ikke lykkes -- jeg bebrejder Ingen det -- at fremkomme med et Forslag for Rigsdagen derom, medens det er saare tvivlsomt, om et saadant Forslag vilde gaae igjennem i en nogenlunde rimelig Tid, naar det kom for Rigsdagen. Den hele Politioordning kræver omfattende Forandringer i mange Forhold for radikalt at forbedres og vilde kræve, tør jeg paastaae, dersom man i dette Dieblik vilde udføre det, overordentlige Pengeoffre, som jeg troer kunne blive meget ringere, naar man først har seet, hvorledes Rævningsinstitutionen stiller sig. Jeg er ganske enig med den ærede næstsidste Taler i, at Politimagten maa være stærk, men den maa ikke alene være det, naar vi have Rævninger, den skalde allerede være stærkere under de nuværende Domstole; Administrationen bør i det

Hele adskilles, men den bør ogsaa adskilles under de nuværende Domstole. Jeg kan ikke indrømme, at Underdommernes Stilling i nogen Maade bliver forandret, fordi vi indføre Rævninger, og det er det, man maa gjøre sig klart. Det bliver efterhaanden et Skikford, at det er nødvendigt, at Administrationens Abfikkelse fra Domsmagten gaaer forud, men lad os dog spørge, hvorfor er det nødvendigt, i hvilken Henseende bliver Underdommeren mindre istand til at røgte sit Kalb, at anstille Forundersøgelse og ved sin Dom at afgjøre mindre bethydelige Sager end nu, oda han afgjør alle Sager og leder den hele Forundersøgelse? Dette er et Spørgsmaal, som ver mig i høieste Grad ukkært, saaledes som haet stilles, og jeg kan med al den Agtelse, jeg u r for de Mænd, der atter og atter fremdr ge denne Side, ikke erkjende, at der i Virkelig-heden er nogenomhelst Vanskelighed. Jeg Un- sler, som sagt, i høieste Grad, at Abfikkelsen fiinder Sted, men er ogsaa forvisset om, at hvis vi skulle vente med Rævningererets Udførelse, indtil det skeer, maae vi vente saare, saare længe. Det Samme er Tilfældet og i endnu høiere Grad med Hensyn til Criminalloven. Min ærede Ven, der udtalte sig med saa stor Barne om Retspleien i England, maa dog sikkert vide, at medens de franske Rævninger, som han ikke synes om, have arbeidet under en ny Lovgivning, maaskee den meest fuldbente Communallovgivning, noget Land har kjendt, saa har dog Institutionen i Frankrig ikke løst sin Opgave, saaledes som dens Venner ønskede det for at kunne prise den. Og hvad har man, efter at Loven var givet, maattet tie til? For-